

AZ EGYESÜLÉS

IDEJE ÉS JELE

Jó estét. Megtiszteltetés itt lenni ma este, és itt állni ezen a helyen.

² Ma reggel, miközben az úton jöttem . . . Imádkoztam, vártam az Úrra. És ahogy jöttem lefelé az úton, bekapcsoltam a— a rádión egy szolgálót, Smith testvért, a színes bőrű testvért (Hallottátok őt ma reggel? Valaki közületek?) fent, azt hiszem, Ohióban. Valaki beszélt nekem róla, hogy prédikál, és azt mondta, hogy “meg kellene őt hallgatnod,” csak úgy.

³ Pont ma reggel, véletlenül elkaptam. És arról beszélt, hogy a bűn mennyire elterjedt a mai világban, és ő . . . És egy kicsit arrébb kapcsolom, egy állomással, és csak jöttem és hallottam egy másikat. Mire leértem ide, majdnem kész voltam, néztem, hogy nem-e túl késő bejönni a gyülekezetbe, ma reggel, amikor beértem. Tehát valóban nagy kiváltságban van részünk, hogy itt lehetünk ma este, és az Úr szolgálatában állhatunk.

⁴ Neville testvérről és a múltkori üzenetről beszélve, ennek a kis hölgynek, a testvérünknek, aki nemrég távozott el tőlünk. Mindannyian tudjuk, ki volt, Weaver testvérnő. És arra férfira gondoltam, aki ma este megkeresztelkedik; ő . . . én kereszteltem meg a testvérnőt ebben a medencében, amikor . . . kerekesszékekben kellett idehozniuk. Haldoklott, rákos volt, és már csak az az egy éjszaka volt hátra neki; az orvosok lemondtak róla, úgy volt, hogy másnap reggelre meghal. És bementem az otthonába, és megpróbáltam beszélni vele az Isteni gyógyításról, de ő csak ismételte, “Nem vagyok méltó arra, hogy a házamba gyere.” Azt mondta, “Nem vagyok méltó arra, hogy egy szolgáló a házamban legyen.” Azt mondta, “Bűnös vagyok.” De azt mondta, “Uram, nem akarok így meghalni.” És így Grace Weber, itt fent, elvitt engem oda. Épp akkor jöttem be, fáradtan az alkalomról; és ott, amikor imádkoztam érte, és felolvastam neki az Igéből, meg lett mentve. Azután, alig bírta felemelni a kezét, de mindenkivel kezét akart fogni. Ő csak . . . valami történt vele.

⁵ És miközben kezét fogtak, láttam egy látomást, amint bemegy egy tyúkolba, és kijön. Azt mondtam, “Rendben, most már minden rendben lesz”; és ez tizennyolc évvel ezelőtt volt. És mindvégig egy lépéssel a rák előtt volt. Ha meghalt . . . Nem rákban halt meg, szívrohamot kapott és az megölte. Oxigént adtak neki; szívrohamban halt meg.

⁶ És akkor arra gondoltam, pont a végén, amikor az emberek kimentek, és azt énekelték, *Akkor jött Jézus*. Pontosan ez történt,

eljött és megkímélte az életét arra a tizennyolc évre. És azt gondoltam, “Mennyire ide illik.” Az az asszony valószínűleg nem tudta, hogy így van. De az is lehet, hogy tudta. De mennyire oda illett ez a rész, *Akkor jött Jézus.*

⁷ Most egy kicsit előtte vagyunk, én—én remélem, a nagy összejövétel sorozatnak. Elégé ideges vagyok. Ma reggel, annyira feszült voltam, felmentem, hogy—hogy imádkozzak. És itthon vagyok, visszajöttem. A családom, most vittem őket Arizonába, és én... hogy a gyerekek iskolába menjenek. És azért jöttem vissza, hogy—hogy pihenjek, vadászni menjek Wood testvérrrel és egy pár testvérrrel itt; hogy a jövő héten vadászni menjünk. Lemegyünk Kentuckyba. És én... bent voltam... véletlenül pont azon a napon érkeztem, amikor—amikor Mrs. Weaver meghalt, és nagyon jó, hogy itt lehettem, és segíthettem Neville testvérnék a temetésén.

⁸ És próbálok... próbálok nem túl sokat beszélni róla, tudjátok, az emberek előtt panaszkodni. Mert szerintem az egyik legszörnyűbb dolog látni egy—egy férfit vagy nőt, aki folyamatosan panaszodik. Mindig azt gondoltam, “Istenem, őrizd meg ettől.” Látod, ez—ez állandóan gyengíti a hitet, tudjátok. Te csak—te csak... ha te—ha te... tudom, ahogy idősödnek, mindannyiunkkal történik valami, és történik valami. És tudom, hogy ezek az apró dolgok egyre csak gyűlnek, ahogy öregszel, egyszerűen így kell lennie. De szerintem az egyik legszörnyűbb dolog az, ha Sátán megkoronázza valakinek az életét: Egy mogorva öregember vagy egy öregasszony, értitek. Én—én remélem, hogy nem jutok arra a helyre. Remélem, hogy el tudom viselni a terheimet, és—és eljutok egy olyan helyre, ahol... Azt akarom, hogy az életemet Isten Dicsősége koronázza meg: Az Ó hosszútűrése, kedvessége, békéje, szelidsége és a Szentlélekkel telve lenni.

⁹ És én... az egyik fő dolog, ami mindig fájdalmat okozott az életemben, az az idegességem. Hogy amikor elfáradok, akkor nagyon kimerült vagyok. Úgy... úgy érzem, hogy senki sem törődik veled, tudod, és—és nektek is... Veletek is van ilyen. És az van, hogy én egy túl nagy adagot kapok belőle, tudjátok, és néha ez nagyon rossz, és alig bírom... Feszültség, ez okozza. És akkor sokszor eljutok egy olyan pontra, különösen azzal a sok látomással, látjátok, hogy ez egyszerűen megfog. Ránézek egy emberre, és azt gondolom, “Ez egy látomás. Nem, nem, nem, ez nem az. De igen! Nem az?” Látjátok? És egyszerűen nem tudjátok, hogy ennek mi az ára. Szóval akkor—szóval akkor—csak csodálkoztok. Aztán elgondolkodsz, hogy “Nos, te...” Aztán magad ellen mérs és azt mondod, “Nos, mit—mit tettem eddig? Itt vagyok, ötven éves vagyok, és semmit sem tettem az Úrért; és én—én öregszem. És mi...? Ó, jaj.” Aztán jön a... amit mi úgy hívtunk, hogy “lehangoltság.” Néhányan a velem egykorú testvérek közül emlékeznek arra, hogy azt mondtuk erre, hogy

“lehangelódni.” Apa mindig ezt mondta, és én csodálkoztam, hogy mire gondol, és most már biztosan tudom, hogy mire gondolt. Szóval, akkor elkezdted így érezni magad, és ezekből semmi nem igaz; ez csak te vagy, tudod. Látjátok, te is tudod, hogy ezt csak te csinálod.

¹⁰ Szóval próbáltam most egy kicsit lenyugtatni magam, hogy felkészüljeteK a nagy lökésre, ami remélem, hamarosan jön. És aztán . . . azonnal New Yorkba kell mennem, és . . . egy alkalomra ott fent, egy kampányra. Aztán le Shreveportba, majd vissza Phoenixbe. És aztán nyugat felé . . . az Egyesült Államok déli határán. És most a tengerentúlra készülnek, hogy az év első napja után minél hamarabb megkezdhesék a munkát, talán március, április, valami ilyesmi; Stockholmban vagy Oslóban kezdjük, és körbeutazzuk a világot, ha tudjuk a következő utunkon.

¹¹ És most itthon vagyok, kicsit rápihenek, hogy visszatérjek magamhoz és felépüljek. És ha az Úr is úgy akarja, jövő vasárnap visszajövök Kentuckyból. És—és ha ez rendben van, és tetszik az Úrnak, és Neville testvér nem bánja; nos, megpróbálom én tartani az alkalmat jövő vasárnap, ha—ha az Úr akarja. És ha Ő is annyira akarja, mint Neville testvér, akkor itt leszek. Igen, uram, Ő ugyanúgy . . . ha úgy akarja, mint Neville testvér. Remélem, hogy így van. Most, látjátok, így tudom, hogy hamarosan, ha az Úr is úgy akarja, egy jó időre el fogok menni tőletek.

¹² És én . . . csak apró üzenetek, ahogy egy kis dolog a szívemre jön, akkor én—én—én úgy érzem, hogy ki akarom fejezni azt nektek, látjátok, és közösségben vagyunk körülötte. Nos, van belőlük jó néhány, öt vagy hat, ami az elmúlt napokban jött hozzám. És elmentem pár napra mókusra vadászni. Bemegyek az erdőbe, és viszek magammal egy ceruzát és egy papírt. Látjátok? Mire kiérek, már jó világos van, valahol nekidőlök egy fának. Ha nem alszom el, elkezdek imádkozni, és akkor . . . az Úr ad nekem valamit, és elkezdek kis jegyzeteket írni róla, látjátok. Tudjátok, miről beszélek; amikor magadhoz térsz, és aztán . . . Aztán jövök, és leírom az egészet egy jegyzetfüzetbe. Aztán amikor kihívnak, kiszaladok a füzetemért, és elkezdem átnézni, hogy melyiket kezdjem el, látjátok. Ez történt most is.

¹³ Ezért most, ha az Úr akarja, szeretnék beszélni, csak . . . próbálom . . . lerövidíteni azokat a nagy, hosszú üzeneteket, látjátok; az órákig tart. És az Úr segített igazán rövidnek lenni Chicagóban, az utolsó estén, körülbelül harminc perc volt. És valaki odajött hozzám, és azt mondta, “Nem gondoltam, hogy képes vagy rá, de megcsináltad!” Tehát harminc perc, körülbelül két és fél órából, vagy háromból, tudjátok. Szóval talán ma este siethetek, és egy kicsit gyakorlok, hogy ne tartsalak fel túl sokáig.

¹⁴ Isten áldjon titeket. Bárhová is megyek, soha nem lesz olyan

hely, mint ez az imaház itt. Ez otthon, édes otthon. És együtt érkezik a Weaver családdal. És ezzel a drága színes bőrű testvérrel, aki meghalt, imádkoztam vele egy kicsit, mielőtt elment, és egy nagyszerű jellem volt. És most Otthon van Istennel, és mindennek vége. És egyszer úgyis el kell mennünk, és ezt mindannyian tudjuk. Szóval mi... az Úr nyugtassa békében a lelküket, és egy nap várjuk, hogy találkozzunk egy Földön odaát, ahol nincs betegség, bánat és halál. Addig is, tegyünk meg mindent, amit tudunk az Evangéliumért.

¹⁵ Ha már a feszültségről beszélünk, ma reggel imádkoztam ezért. Mit tennél, ha nem lenne feszültség? Gondolj csak bele. A feszültség az élet része. Ez valahogy bátorított, amikor erre gondoltam. Ha nem lennél feszültségben, olyan lennél, mint egy rongybaba, nem lennének érzéseid. Nem lenne semmi, amin dolgozhatnál. Mint férj és feleség, talán ha akar valamit, és megpróbálnak együttműködni (különösen a keresztények), és a másik mást akar... És amikor összejöttök, hogy... megtudod, mit csinált; ő is rájön... Látod, a feszültség tényleg közelebb hoz titeket egymáshoz. És valaki azt mondja neked, hogy “Nos,” azt mondja, “csak gondoldj a kis feleségre, aki sok feszültségen ment át, amikor nem voltál olyan jó,” vagy “a férjed feszültség alá került, amikor nem voltál olyan jó. Aztán amikor már minden helyreállt, nézd meg, hogy hogy éreztél iránta. Ó, te csak...” Látjátok, kell a nyomás. Ennyi az egész.

¹⁶ És gondolatok csak bele, az érzések, mi lenne, ha nem lennének érzéseitek, semmi fájdalom vagy semmi? Mi lenne, ha egyáltalán nem lenne fájdalom? Nem lennének érzéseid. Értitek? És ha nem érezed, az egyik érzékszerved eltűnne. Látjátok? Szóval, látjátok, minden így van rendben. Szóval, “Istenem, adj nekünk kegyelmet, hogy megállhassunk,” ez a lényeg. Ha csak felállunk ezzel a kegyelemmel, és ott állunk, és azt mondjuk, “Tudjuk, hogy amikor véget ér ez az élet, a nagyok ott vannak a túloldalon, ahová mi is szeretnénk menni.” És most, emlékezzünk, hogy mindezek a dolgok, ez egy nyomás.

¹⁷ Ez az, ahogy egyesek próbálják bemutatni a kereszténységet, hogy “nem kell többé aggódnod. Te...” Nem, nem így van. “Megszabadulsz a nyomástól.” Ó, nem! Még több nyomást adsz hozzá, mikor keresztényé leszel, mert olyan gondatlan, könnyed természetű voltál, bármi is volt odakint, nem törődöttél azzal, hogy mit tettél.

¹⁸ De amikor igazi keresztény leszel, minden pillanatban azon tűnődsz, “Vajon azt teszem-e, amit az Uram szeretne? Ha csak hallhatnám Őt!” Ez nyomásba visz, ettől folyton figyelsz. Ez tesz azzá, ami vagy. Szóval végül is a nyomás, egy áldás. Attól függ, honnan nézed. Attól függ, honnan nézed. Látod? Ha csak a másik oldalra nézel, ott—ott... Nem számít, milyen vékonyra szeletelsz fel valamit, akkor is két oldala van, látjátok. Szóval látnod kell mindkét oldalt.

¹⁹ Tehát a nyomás... azt gondolom, “Ó, jaj, ez... Mi ez a nyomás? Bárcsak e nélkül a nyomás nélkül születtem volna.” Nos, ha nem lett volna bennem ez a nyomás, nem lennék az, aki vagyok. Talán nem lettem volna keresztény. Ez a nyomás vezetett Jézus Krisztushoz. Látjátok? Szóval, ez egy áldás volt számomra.

²⁰ Így hát, ahogy Pál mondta, mikor egy nyomás, vagy ilyesmi alatt volt, vagy valami más, háromszor is megkérte az Urat, hogy—hogyan vegye el tőle. És az Úr azt mondta, “Saul, a... Pál, elég neked az Én kegyelmem.”

²¹ Azt mondta, “Akkor majd dicsekszem a gyengeségeimmel. Amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.” Látjátok? Amíg az Isten akarata szerint történik, addig minden rendben.

²² Egyszer könyörögtem Hozzá, amikor ez annyira zavart, hogy megijesztett. És azt mondta nekem, úgy nyolc vagy tíz évvel ezelőtt, hogy “Ez soha többé nem fog megijeszteni.” És soha nem tette. Nem, uram; nem—nem aggódom emiatt. Még érzem, tudom, hogy ott van; de csak megyek tovább, mert már nem ijeszt meg, annyira hálás vagyok ezért.

Most azt is mondhatta volna, hogy “Ez nem lesz többé,” ahelyett, hogy “Nem ijeszt meg többé.”

²³ Tehát az Ő akarata, hogy ez megtörténjen, ezért egyszerűen csak elfogadom, és azt mondom, “Köszönöm, Uram, ezen az úton fogok járni.”

²⁴ Most pedig hajtsuk meg a fejünket egy pillanatra, hogy imádkozzunk. Van valami különleges imakérés? (Látom, hogy vannak itt zsebkendők.) Emeld fel a kezedet. Uram, áldd meg minden egyes gyermekedet.

²⁵ Mennyei Atyánk, amint most a Te nagy, fenséges kegyelmi Trónodhoz közeledünk, mert erre kértek minket. Jézus Krisztus parancsára jövünk. És minden gondunkkal jövünk, és Őrá vetjük azokat, mert Ő törődik velünk. Micsoda nagy vigasz tudni, hogy Ő törődik velünk. A Mennynek nagy Istene, a Teremtő, gondoskodik rólunk, az Ő teremtéséről. Annyira örülünk ennek, Uram. Micsoda vigasz ez ezekben az időkben, amelyben élünk, amikor úgy tűnik, hogy semmi másból nem lehet vigaszt meríteni, csak a Te Igédből. Ez a mi vigasztalásunk, a Te Ígéreted. És az Ígéretedben azt mondtad, hogy tudassuk kéréseinket, és “Ha bármit kértek az Én Nevemben, megteszem.” És mindezek a nagyszerű ígérek: “Kérjétek, és adatik nektek. Mondd ennek a hegynek, ‘Mozdulj meg,’ és ne kételkedj, és meg fog mozdulni.” Mindezek az Ígérek, és mi Ebből meríthetünk azt, amit kérünk.

²⁶ Kezek emelkedtek fel, szükségük van valamire, Uram. Te ismered a szükségüket; add meg, Atyám. Imádságomat az övékével együtt Eléd helyezem, kezemet az övékkel együtt felemelem. Itt vannak ezen az asztalon, kendők vannak itt. Ó, az emberek mennyire hittel, bátor hittel vannak,

Uram... Úgy tűnik, ez valami, amivel megáldottál engem, hogy imádkozhassunk a betegekért. Bárhová, bárhol, bárhová megyek, mindig van valami, a betegekért való imádságban. Istenem, segíts most. Őszintén imádkozom, hogy teljesítsd a kéréseket, amiért ezek a kendők ide lettek helyezve, az embereknek, akik kérik. A Te irgalmad legyen rajtuk.

²⁷ Uram, tudjuk, hogy Hicks testvérnő hozott egy asszonyt, aki egészen idáig repült valahonnan, hogy imádkozzanak érte, rákos; és tudni akarta, hogy rá tudja-e venni, hogy idejőjön. Imádkozom, Istenem, hogy kíméld meg annak az embernek az életét; add meg. A kis unokaöcsém, Mikie, aki ott fekszik betegen, hányás, magas láz, épp most jöttem tőle. Uram, én—én hiszem, hogy hitnek imájával imádkoztunk, hogy Te megállítottad ezt, és hálás vagyok Neked, éreztem, hogy a fiúból elmegy a láz, mielőtt elhagytam a szobát.

²⁸ Most, Uram... és köszönöm Neked mindezeket a dolgokat. Most pedig az én sorom, hogy a Te Igédről beszéljek. Add nekünk a Te Igédet, Uram. "A Te Igéd az Igazság." Áldd meg lelkünket, és add meg nekünk a kegyelmet, amire szükségünk van, hogy ma este Isten Ígéreteiből meríthessünk, az Igében, hogy megtartsion minket a hét hátralévő részében; add meg. Áldd meg a pásztorunkat, ezt a bátok lelkét, feleségét, gyermekeit, a diakónusokat, a gondnokokat, és minden embert, aki bejön vagy kimegy ebből az épületből; add meg, Atyám. Jézus Krisztus Nevében kérjük ezeket az áldásokat. Ámen.

²⁹ Most két helyről szeretnék felolvasni az Úrnak írásából. Először a Zsoltárok Könyvéből, a 86. zsoltárból szeretnék felolvasni. Aztán Szent Mátéból szeretnék felolvasni, a 16. fejezet 1-3.-ig. És szeretnék felolvasni egy részt ebből a zsoltárból, nem az egészet, hanem körülbelül a 11. versig, ami valamivel több mint a fele.

³⁰ És szeretném ezt bejelenteni, megneveznék egy témát, mielőtt prédikálok róla: *Az Egyesülés Ideje És Jele*. "Az egyesülés idejének Jele," ez kicsit bonyolultnak hangzik. *Egyesülés* (Látjátok?) *Idő*, egyesülési idő, ez az, ami most van. És ennek az egyesülési időnek a *Jele*.

³¹ A zsoltárban, Dávid egyik imájában, a 86. zsoltárban.

*Hajtsd felém füledet, URAM, és hallgass meg engem:
mert szegény és nyomorult!*

*Órizz meg lelkemet; mert szent vagyok: Ó, én Istenem,
mentsd meg a te szolgádat, aki bízik benned.*

*Légy irgalmas hozzám, Uram: mert mindennap kiáltok
hozzád.*

*Vidámítsd meg szolgádnak lelkét: mert hozzád
emelem, Ó Uram, lelkemet!*

Mert te, Uram, jó vagy, és kész vagy megbocsátani; és bővelkedsz kegyelemben mindazoknak, akik téged segítségül hívnak.

Hallgasd meg, Ó URAM, az én imádságomat; . . . hallgasd meg könyörgésem szavát.

Nyomorúságom napján segítségül hívlak: mert Te meghallgatsz engem.

Ó, hát nem gyönyörű? “Te meghallgatsz engem.”

Nincs hozzád hasonló az istenek között, Ó Uram; és nincsenek a Te műveidhez hasonló alkotások.

Minden nép, amelyet alkottál, eljön, és imád téged, Ó Uram; megdicsőíted majd a te nevedet.

Mert te nagy vagy, és csodálatos dolgokat teszel: egyedül te vagy Isten.

Figyeljete most:

Taníts meg engem a te utadra, Ó URAM, a te igazságodban akarok járni: egyesítsd szívemet, hogy féljem a te nevedet. (Egység! Látjátok?) . . . egyesítsd szívemet, hogy félje a te nevedet.

³² Most az egyesülésről és az idő jeléről beszélek. Most, Máté evangéliumának 16. fejezetében:

Odamentek a farizeusok is a szadduceusokkal együtt, . . . megkísértve őt, és arra kérték, hogy mutasson nekik mennyei jelt.

Ő pedig felelvén, mondta nekik: Mikor esteledik, azt mondjátok, . . . Szép idő lesz: mert vörös az ég.

És reggelre borús lesz . . . ma rossz idő lesz, mert az ég vörös és borongós. Ó, ti képmutatók, ti meg tudjátok különböztetni az ég ábrázatát, de az idő jeleit nem tudjátok megkülönböztetni?

Az Úr adja kegyelmes áldását az Igének az olvasásához.

³³ Most erről az egyesülésről, egyesülési időről beszélünk; az egyesülési idő jeléről. Látjátok, ez Jézus volt, ebben az utolsó Írásban amit olvastunk, megdorgálta a papságot, amiért nem képesek felismerni az időt vagy az idő jeleit. Ez mindig is nagy dolog volt az emberek számára, képesnek lenni felismerni az idő jelét, amelyben élsz; Mert Isten világosan megírta, így senki sem kerülheti el.

³⁴ Normális esetben visszamennék, és más szolgálótól kezdve venném át, az Úr más szolgálói a bibliai időkben (mint a jel Noé idejében, Dániel idejének a jele és—és így tovább, különböző jelek), de ma este ki akarom hagyni ezt, hogy—hogy időt takarítsak meg, hogy meg. . . De mindig is ez volt Isten útja, hogy adjon nekik az időnek egy—egy természetes jelét, hogy mindenki tudja, pontosan mennyi az idő. És ezeknek a

farizeusoknak ismerniük kellett volna az időt. Tudniuk kellett volna, hogy minek van az ideje. Egy másik helyen azt mondta, “Ha ismernétek Engem, ismernétek a napomat is.” Látjátok? Ez—ez egy nagyon, egy—egy nagyszerű dolog, amit megértünk. Látjátok, “Megértés nélkül!”

³⁵ Erre utalnak mindig a prófétáknál, ezt mondták, “És megértette, az Úrtól kapott látomások által. És az Úr Igéje a— a régi prófétákhoz jött.” Látjátok, megértették az Úr Igéjén keresztül, a prófétákon keresztül. És akkor a próféták adtak egy jelet. Például az egyik ember sok ideig feküdt az egyik oldalán, aztán megfordult, és a másik oldalára feküdt. Az egyik férfinak le kellett vennie a ruháit. És ő, sok mindent tettek, hogy megmutassák azt a jelet, amelyben éltek. És most tudjuk, hogy az Isten, aki az eget és a földet teremtette, és—és úgy mutatta meg a munkáját, hogy jelekkel mutatja be az idejét, ugyanaz az Isten ma is él. Tehát valaminek kell, hogy . . . Ahogy látjuk az—az időt, amiben élünk, valahol biztos van valami, amit valaki figyelmen kívül hagy. Látjátok? Mert Isten soha nem engedné meg, hogy ezek a dolgok megtörténjenek anélkül, hogy egyértelmű jelet adna nekünk, ahol, amit—amit megérthetnénk.

³⁶ Itt van az a dolog ma is, hogy a papság, mi nem olvassuk ezt helyesen. Pontosan úgy, mint akkor, nem gondolták, hogy itt az ideje. Azt gondolták akkoriban, hogy elég békésen élnek, és így nem vártak Messiást. És Jézus azt mondta, hogy az Ő eljövetele olyan lesz, “mint egy tolvaj az éjszakában,” amikor a—amikor az emberek nem lesznek tudatában az Ő Eljövetelének. De voltak néhányan a szüzek közül, akik eléje mentek, a felüknek, volt olaj a lámpájukban, és készen álltak; várták azt a jelet. És ők azok, akikhez ma este beszélek, azokhoz, akik most keresik a jelet, az Ő Eljövetelének jelét.

³⁷ Ezeket a jeleket az Úr csak a hívőknek adja. A hitetlenek soha nem látják. Átmennek felettük, és nem veszik észre. És most, olyan biztosan, mint hogy Isten egy Angyala ma este ezen az emelvényen állhat, ugyanolyan igaz, mint—mint ahogy rátok nézek, és rá is nézhetnék; vagy ti nézhetnétek, és én nem látnám, vagy én nézhetem, és ti nem látnátok. Tudjátok, hogy ez Írás szerinti; ez pontosan az Igazság. Látták. . . Tudjátok, hogy Pál elesett, de ők. . . egyikük sem láthatta azt a Fényt.

³⁸ Ez a Fény ott volt, amikor János ott állt a sokaság előtt, és ezek voltak kint a parton, papok és—és bölcsek, nagy emberek. János pedig maga mondta, hogy látta, amint Isten Szelleme galambként szállt alá, és leszállt Rá, és a Hang ezt mondta, “Ez az Én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.” És senki sem látta, csak János. Látjátok? Ez csak neki szólt.

³⁹ Észrevetted, milyen élénk volt a jel a bölcseknek? Odanéztek, és ott volt. . . Ők héberek voltak. Ők igazából nem indiai csillagászok voltak, hanem héberek; mert ott voltak fent

abban az országban, csillagászatot tanultak, hogy befejezzék tanulmányaikat. És amikor . . . Jeruzsálem felé néztek, és tudván, hogy látták azt a három csillagot. Mindannyian a születési vonalukról, Hám, Sém és Jáfet, amelyik vonalból származnak, mindegyikük, és láttak a csillagokat a születési vonalukról. Ez egy jel volt számukra, hogy amikor ezek a csillagok egy vonalban voltak, a Messiás a földön volt.

⁴⁰ Ó, jaj! Nem csoda, hogy jöttök, “Hol van Ő? Hol van Ő, aki a zsidók Királyának született? Megláttuk az Ő csillagát keleten, és eljöttünk, hogy imádjuk Őt. Hol van Ő?” Tudták, hogy az a csecsemő Messiás valahol fekszik, mert Isten megadta nekik az idő jelét, hogy Isten és ember egyesültek. Micsoda egység, amikor Isten egyesült emberi testben! A legfontosabb, a legnagyobb egyesülés, ami valaha is létrejött, az volt, amikor Isten egyesült az emberrel; és elhagyta az Ő—az Ő nagy mivoltát, mint Isten, és kiterjesztette sátrát, és befogadta az emberiséget, és eggyé vált közülük, hogy megváltson minket. Egység. Mi ez? Ez örök békét hozott Isten és ember között. Milyen hálásak vagyunk.

⁴¹ És jeleket nem . . . Gondoljatok csak bele, minden ember, és az összes csillagász; az emberek akkoriban, az órájuk a csillagok voltak. Volt egy őr, aki felment a—a torony tetejére, felment oda és figyelt. És látta, amikor bizonyos csillagok egy bizonyos csillagképben voltak, ahogy elhaladtak, tudta, hogy mennyi az idő. Emlékeztek az Írásban, “Mennyi az idő, őrálló?” És az őr visszajött, és megmondta neki, hogy hány óra van. Látjátok, a csillagok alapján tartották számon az időt.

⁴² Nos, nem furcsa, hogy ezek a csillagok három férfinak voltak pontosan egy vonalban, és senki más nem látta? Látjátok? Pontosán egyvonalban. Nos, ennyire összhangban lehetnek az Írásokkal. Látjátok? Amikor ezek a csillagok egységbe kerültek, egyesültek ebben a csillagképben, ugyanabban az időben három férfi is egyesült. És annyira egyesülhetsz Istennel, az Ő Igéjében, amíg ezek a dolgok valósággá válnak, és láthatod őket, és tudod, hogy igazak. Látjátok? Az idő jele! Lehet, hogy átnézel felette, és azt mondod, “Á, ostobaság!”

⁴³ De *neked* ez nem ostobaság. Számodra, te egyesültél az Igével, és Az ott van. Akkor ez—ez abszolút Világosság, Pat testvér, amikor—amikor—amikor—amikor látod ezt a jelet egyesülni a hívővel. És én nekik címzem ezt, a hívő embereknek, mert a hitetlenek soha nem látják ezt. És micsoda dorgálás lenne, ha Ő ma a földön lenne, sok egyházi személy számára ma, akik nem tudják elolvasni ezt a jelet; a jelek, amelyeket naponta olvasunk itt a imaházban, és látjuk a dolgokat. És mások olvassák, és látják a kézírást a falon, és mégis sokan egyszerűen figyelmen kívül hagyják, és egyáltalán nem is látják. Számukra ez egyáltalán nem jelent semmit; nem veszik észre.

⁴⁴ Figyeljük meg, hogy ebben Ő—Ő nemzeti jelekre mutatott rá.

Amikor erről kérdezték, jeleket akartak; és Ő jeleket adott nekik, amelyek meg is történtek. És tudni akarták, mikor jön el a világ vége, mi lesz a jel a vég idején. És sok helyre mutatott nekik az Írásban a nemzeti jelekről, a mennyei jelekről az égen, és földi jelekről; jeleket, jelet, jeleket, folyamatosan egy jelet adott nekik. És amikor... ott egy helyen egy nemzeti jelről beszélt nekik. Azt mondta, "Amikor látjátok a nemzeteket," látjátok, "ahogy kezdenek gyülekezni Jeruzsálem körül," látjátok, akkor tudjuk, hogy a nyomorúságuk ideje közel volt, "amikor látjátok, hogy Jeruzsálemet sereg veszi körül."

⁴⁵ Mielőtt ezt megtehették volna, Isten... a világnak egyesülnie kellett. Titusznak, ennek a nagy római hadvezérnek egyesítenie kellett a seregeit, és körbevette, miután ezek a zsidók elutasították az Istentől kapott idő jelét. Ekkor Titusz egyesítette seregeit, és eljött, hogy bevegye a várost. Először Isten (úgynevezett) népének egyesülnie kellett Isten Igéje ellen, mielőtt a nemzet egyesülhetett volna Isten népe ellen. Látjátok, az—az—az egység, az egyesülés; az egyesülés.

⁴⁶ Hiszem, hogy egy nagy egyesülési időben élünk. Lehozom ezeket a piros lámpákat, a villogó jelzőfényeket, meg mindent. (a nőkről, hogyan viselkednek; és a férfiakról, hogyan viselkednek; és a gyülekezetekről, hogyan viselkednek), teljes szívemből mutatom ennek a kis csoportnak, hogy hiszem, hogy Isten Igéjének vonalán haladunk ebben a nagy prófétai órában, közvetlenül az Úr Jézus eljövetele előtt; egyesülve és felkészülve.

⁴⁷ Mielőtt Titusz egyesítette a nemzeteket... a seregeit, Izrael egyesült és összefogott, hogy nem hiszik el, hogy Jézus a Messiás. Elutasították Őt, elvetették és megfeszítették. És aztán, amikor elutasították a nekik küldött üdvösséget, egyesültek, hogy megtegyék azt. Most tartásatok ezt észben: egyesülve elutasították az óra Üzenetét! Ezt kellett tenniük. És amikor ezt megtették, akkor jött a nemzeti jel.

⁴⁸ A nemzetek elkezdenek egyesülni, Titusz pedig odahozta ezt a nagy római és görög sereget, és körülvette Jeruzsálem falait, bezárta oda azokat az embereket, és éhen haltak. A fák kérgét ették, mondja Josephus, a nagy történetíró, és a földről ették a füvet. Még egymás gyermekeit is megfőzték és megették, látjátok, mintha őrült emberek lettek volna. És amikor végre Titusz ott a hegyeken ült, Jeruzsálem körül, és—és azok az emberek ott bent azt hitték, Isten akaratát teljesítik, amikor látták ezeket a seregeket bevonulni. Nem voltak hajlandók meghallgatni a Nagy Mestert, az Úr Jézust, aki ezt mondta nekik.

⁴⁹ Egyetlen keresztény sem ragadt ott, mert meglátták a jelet, és elmentek. Látjátok? Azt mondták, "Aki a háztetőn van, ne jöjjön le, vagy aki a mezőn van, ne menjen vissza, hogy elvegye a kabátját; hanem meneküljetek Júdeaába, és imádkozzatok, hogy menekülésetek ne télen vagy szombaton történjen." Mert télen

a—a hegyek tele voltak hóval; és szombat napján az ajtó—az ajtók zárva voltak, a kapuk, és ebben az állapotban elkapták volna őket. Látjátok? Hamarosan rá akarunk térni arra . . . hogyan teszi hogy Isten ezeket a dolgokat, ha az Úr akarja.

⁵⁰ Figyeljétek meg, Ó . . . Ők azért imádkoztak, hogy ez így legyen . . . ne így legyen, Jézus mondta nekik, hogy imádkozzanak ezért, és soha nem fogtak el közülük egyet sem ott. Elmentek, mert meglátták a jelet, és eltűntek; ennyi volt az egész.

⁵¹ Ó, mennyire látniuk kellene a mai gyülekezeteknek annak az időnek a jelét, amelyben élünk! Meneküljétek, amilyen gyorsan csak tudtok, a Golgotára, az Életért; nem egy gyülekezetbe, hanem Jézus Krisztushoz. Egyesüljétek Vele, és ne valamilyen szervezettel vagy gyülekezeti hitvallással. Egyesülj Krisztussal, és légy biztos benne, hogy Ó az. Nem fogadhatsz el csak úgy bármit, biztosnak kell lenned abban, hogy Ó az. Micsoda egyesülési idő!

⁵² Most megtudjuk, hogy elutasították a Messiást, majd egyesítették magukat és szövetséget kötöttek, és javaslatot tettek . . . maguk között, hogy ha valaki elfogadja Jézust Prófétának, hogy ki lesznek zárva a gyülekezetből. Emlékeztek arra a vak fiúra, aki vak szemekkel ült? A tanítványok pedig azt mondták, “Ki vétkezett? Ó, vagy az apja, az anyja?”

⁵³ Jézus pedig azt mondta, “Ebben az esetben egyik sem; hanem hogy Isten dolgai megtörténjenek, ismertté legyenek.”

⁵⁴ És emlékezzetek, azt mondták, hogy az apa és az anya nem szóltak. Azt mondták, “Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, de azt nem tudjuk, hogyan gyógyult meg.” Mert a zsidók azt mondták, hogy bárki, aki vallja, hogy Ó a Próféta, azt kiközösítik.

⁵⁵ De látjátok, Isten munkája az volt, hogy ez a fiú ne tartozzon ehhez a csoporthoz. És azt mondta, “Nos, furcsa számomra, hogy nem tudjátok, honnan jött ez az Ember, és mégis látást adott nekem.” Látjátok? Most már mondhatta. Látjátok, ez Isten munkája volt. Meggyógyult, és jól lett, és ő meg tudta—meg tudta mondani, mert nem kötötte hozzá semmilyen szál. Ó volt az, akin a munka el lett végezve, és ő bizonyára látta a . . . életében először.

⁵⁶ A zsidók egyesültek Jézus ellen, és—és az Ó Messiási mivolta és Messiási Üzenete ellen. Ugyanezt látjuk most is, pontosan ugyanazt a dolgot. A kommunizmus egyesül, hogy elpusztítsa a gyülekezetet, és az egyetlen módja, hogy . . . az, miután a gyülekezet is egyesült, az Egyházak Tanácsában, az Egyházak Világtanácsában, hogy megtagadják és megsemmisítsék az Üzenetet, az Igét! Elutasították az Igét, a gyülekezetek! Nem tudják elfogadni, mert ez ellenkezik a felekezeti hitvallásukkal; nem számít, hány Tűzoszlop lebegne az—az emberek között, vagy hány ember lenne . . . hány dolog lenne megjövendőlvé és

történne meg, és mindazokat a nagy jeleket, amelyeket az utolsó napra ígért, ők nem tudják megtenni.

⁵⁷ Ezért egyesülnek most, és a pásztorotok, és sokan mások is elmondhatják nektek, ez olvasás, hogy ők...a—a—a világ ökumenikus mozgalma. És...van egy Evangélikus lelkész, aki ezt felügyeli. Ha katasztrófa történne, az itt, ezen a környéken történne; ha nem csatlakozunk ehhez az ökumenikus mozgalomhoz, akkor a gyülekezetünk nem lehet többé gyülekezet, és raktárnak használnák. Vagy ha valamelyik testvérünk meglátna valakit haldokolni vagy megsérülni, és megpróbálna neki bármilyen lelki áldást adni, le is lóhatnék érte; pontosan így van. Tíz évet kaphatunk a szövetségi börtönben, ha bármiben szolgálunk, mert nem vagyunk tagjai ennek az ökumenikus mozgalomnak. Nem látjátok a fenevad bélyegét? Látjátok? Látjátok?

⁵⁸ Most látjuk, hogy eljön ez az egyesülés ideje. Látjátok? Most figyeljete! És akkor a gyülekezet egyesül az Üzenet ellen; és amikor ez megtörténik, a nemzetek egyesülnek a kommunizmusban, hogy újra elpusztítsák a gyülekezetet; pontosan azt, amit az először is tett. Látjátok? Megismétlődik újra.

⁵⁹ Izraelnek először le kellett utasítania az Üzenetet. És amikor elutasították az Üzenetet, akkor a katonaság, a nemzeti élet egyesült (más nemzetek), és bejttek, és lerombolták a gyülekezetet. És ma elutasították az Úr Jézus Üzenetét, és elutasították Azt. És most eljött az idő, amikor a kommunizmus egyesíti a világot a gyülekezet ellen. Látod, ennek így kell lennie. Nehéz ezt kimondani.

⁶⁰ Ezt nehéz volt elhinniük a zsidóknak. Azt mondták, “Most gyertek, testvérek, látjuk, hogy—hogya mi—a mi Istenünk velünk van, és mi—mi bemegyünk a templomba. És most imádkozni fogunk, és hagyjuk, hogy *Ez-és-ez* a szent atya és *Ez-és-ez* a szent atya vezesse az imát. Zárjátok be a kaput!” Titusz pedig megállt, és ott állt körülbelül egy évig, vagy még tovább is. Látjátok, résen voltak, és halálra éhezették őket. Egyikük sem juthatott ki a városon kívülre; és éhen haltak. És amikor bement oda és lerombolta a falakat, ömlött vér és folyóként folyt lefelé, mindent lemészárolt, ami ott volt.

⁶¹ Nos, az Úr Angyala megjövendölte ezt az Ószövetségben, és megmondta, hogy ez fog történni. És a szolgálók, akik papok voltak, akiknek ezen kellett volna állniuk, és ezt el kellett volna mondaniuk az embereknek, ehelyett, amikor Jézus ott állt közöttük, még csak fel sem ismerték Őt; és megpróbálnak egy—egy...egy—egy valamiféle nyúl-lábat előhúzni, “Csinálj nekünk egy trükköt, hadd lássuk, hogyan—hogyan kell csinálni! Mutass nekünk egy jelet.” Látjátok?

És azt mondta, “Én. . .” Miért, annyi mindent tett, és mégsem látták. Látod? És amikor elutasították Őt, mint. . . annak a napnak az Üzenetét, akkor elutasították annak a napnak az Üzenetét.

⁶² Nem vették észre annak a napnak a jelét. És a—a Biblia próféciájának a jele ott volt előttük, és azt mondták, “Menjünk be most!” Szent emberek voltak. Olyan emberek, akiknek az életére nem lehet rátenni az ujjadat. Nem lehetett az, és közben—és közben meg pap. Egy papot megöltek volna, bármilyen apróságért halálra kövezték volna. Tehát tiszta, szent életet kellett élnie. Nem tehette meg, mert bármiért megkövezhették. És ők nagy emberek voltak, és szent emberek a nép szemében, mégis bementek, és azt mondták, “Most pedig. . . Van Istenünk, az az Isten, aki velünk volt minden korban. Bemegyünk az Ő szent templomába.” Az Isten szent temploma volt! De látjátok, elutasították Őt az Ő szent templomában. Látjátok? “Bemegyünk az Úr házába. Ti héberetek mindannyian tudjátok, hogy mi vagyunk a kiválasztott nép, mi vagyunk, itt. És Isten a mi Istenünk; Ábrahám, Izsák és Jákob Istene. Ő velünk van. Ő fog megszabadítani minket a körülméletlen filiszteusoktól odakint (ahogy az volt), a rómaiaktól és görögöktől. Ő majd megszabadít minket ettől. Menjünk be az Úr házába!”

⁶³ Ez jól hangzik; de mit tettek? A ház Építője ott volt, egy alázatos galileai ács képében, és ők elutasították Őt; amikor Isten igazolta Őt, hogy Ő az óra Hírnöke, és az Ág. És ők elutasították Azt. Tehát minden imádság, minden őszinteség, az összes áldozatuk semmit sem jelentett Istennek. Ők megtették! És Isten megengedte, hogy ez a hatalmas sereg egyesüljön, hogy elpusztítsa azt.

⁶⁴ És ma azt látjuk, hogy a gyülekezetek a felekezeteken keresztül és így tovább, elutasítják Isten Igéjét. Nem akarják, hogy beszélj nekik ezekről a dolgokról pedig, a tudomány képekkel és minden egyébbel bizonyítani tudja, és még mindig nem akarnak semmit sem kezdeni Ezzel. Tehát a kommunizmus formálódik, hogy elpusztítsa, pontosan úgy, ahogy Titusz tette, és a Biblia szerint ezt fogják tenni. Pontosán!

⁶⁵ Most látjátok, hol élünk? Az egyesülési ideő, amikor látjuk, hogy ezek a dolgok egyesülnek. Ő, miért nem látjuk meg ezeket a dolgokat? Megnézhetitek itt a Szentírásban, hogy hol ígérte meg, hogy mit fog tenni. Most látjuk, hogy ez megtörténik. Látjuk a gyülekezetben, amit megígért, hogy meg fog tenni; látjuk, hogy megtörténik. Látjuk, hogy a nemzetek egyesülnek. Látjuk, hogy az izmusok egyesülnek. Látjuk, hogy a gyülekezetek egyesülnek. Itt az egyesülés ideje. Ez az egyesülés órája. Ez a kor szelleme, “Egyesülnünk kell.” Mindent, amiről beszélsz, meg kell szervezni; különben még a kormány sem fogadja el.

⁶⁶ Tudod, mint állampolgár. . .nem tehetem, mint egy polgár,

mint az Egyesült Államok állampolgára, mégis én—én... adnál nekem egy öt dolláros csekket, és én nem merném ráírni a nevemet. Hmm. Látjátok, nem tudnám megtenni. Látjátok, ez egy egyesülési idő. Mindennek valamilyen egyesülésen kell keresztülmennie, és ez az egyesülés az, ami elhozza a fenevad bélyegét. Látjátok? Ez egy egyesülési idő, és ez egészen oda vezet. Láthatod egyszerűen a szemekkel, ha csak ránézel. Ez egy egyesülési idő, amikor minden egyesül.

⁶⁷ A zsidó—zsidók egyesültek Jézus ellen, mint—mint az ő Messiásuk ellen. Ezért látjuk, mi történt. Most ugyanezt látjuk, a kommunizmus egyesül, hogy elpusztítsa a gyülekezetet, miután a gyülekezetegyesült az Egyházak Világtanácsában, és megpróbálja megsemmisíteni az Üzenetet, Isten Igéjét. Megpróbálnak megszabadulni Tőle. Az egyetlen dolog, amit tehetnek, hogy tanácsot hívnak össze maguknak, mivel elkülönültek; egy kis csoport, a metodisták, baptisták és lutheránusok, és presbiteriánusok, Krisztus Egyháza, és így tovább. Nem tehetnek semmit, mert *ez, az* ellen lesz, *az* pedig a *másik* ellen lesz, az ő tanításuk annyira különbözik, mint a kelet a nyugattól. Látod, nem tudják megcsinálni. De ha egyszer együtt vannak, egy nagy fej alatt, akkor megcsinálják. Akkor megcsinálják.

⁶⁸ Így vannak egységben a katolikusok, a római katolikusok, természetesen egységben vannak, ők... a többség a római katolikus; a görög és más katolikusok nem annyira, mint a római katolikusok. Most egyesültek, és ezért állnak együtt. Bármi is történik, a pápa mindennek a feje. Látjátok? És nem számít, mit mond bárki más, “Ő a tévedhetetlen; ő—ő—ő Isten helytartója, ennyi az egész; ő Isten mellett áll; ő rendelkezik a pokol, a Mennyrszág és a purgatórium felett.” Látjátok? Tehát *ebben* az esetben semmit sem lehet tenni; bármit is mond, annak úgy kell lennie.

⁶⁹ Most a protestánsok ugyanígy fejet csinálnak maguknak, ugyanígy. És nem azt mondja a Biblia, hogy a fenevadnak készült egy képmása? Mi a kép? Valami, ami hasonlít hozzá, ami hasonlít rá. Itt van, ugyanaz a dolog. Mi ez? Az által, hogy egyesülnek, és ez a kor szelleme, az *egyesülés*.

⁷⁰ Most egyesülve próbálják elpusztítani az Üzenetet. Hogyan pusztítják el? Hogyan tudnák elpusztítani Isten Igéjét? Hatástalanná teszik, hatástalanná, azzal, hogy veszik a hagyományokat, ahogyan azt a kezdetekben is tették, és hatástalanná teszik Isten Igéjét. Látjátok, azt mondják, “Ő, ez... Tényleg, végül is...” Látjátok, ahogy ez a hitetlen nő, aki megpróbál... ő... már elfelejtettem, mi a neve; ha csak eszembe jutna. Ő... annyi minden eszembe jut.

⁷¹ A minap Mrs. Nation asszonyra gondoltam; bárcsak felemelkedne még egy ilyen. Ő volt az, aki bement a kocsmákba,

és kidobta a whiskyt, kidobta a táblákat, meg minden ilyesmit. Miért nem kel fel ma így egy asszony, hogy kimennyen ide, és letépjen néhány meztelen képet a nőkről, meg ilyesmi? Ez, már nincs többé ilyen.

⁷² Most, de ez az asszony, egy hitetlen, aki azt mondta, hogy—hogy, “a Biblia alkotmányellenes, hogy az állami iskolákban olvassuk,” és ehhez hasonló dolgok.

⁷³ Most ők, észrevetted már, hogy ismét megpróbálják azt mondani, és a Szentírás nagy kutatói, azt mondják, hogy “a Bibliában megjövendőlt próféciák nagy része teljesen téves volt, és soha nem valósult meg.” Hallottál már erről és olvastad. És megpróbálnak mindent megmondani; látjátok, megpróbálják megsemmisíteni az Ige hatását. Ha csak el tudják pusztítani és helyettesíthetik egy hitvallással vagy valamivel, ami emberi, ami a szemükben jobbnak tűnik, mint az Ige, akkor elpusztítják Azt a hagyományukkal. És így próbálják lerombolni Isten Igéjét, a felekezeti politikával.

⁷⁴ Most, minden gyülekezetnek megvan a maga politikája. A Krisztus Egyházának is megvan a sajátja, a Keresztény gyülekezetnek is megvan a sajátja, a baptistáknak, a metodistáknak és a presbiteriánusoknak is; mindegyiknek megvan a maga külön politikája. Most eltávolodnak ettől, mert külön vannak. Látod, korábban nem tudták volna megcsinálni, most kell megcsinálniuk. Látjátok, ez az egyesülés ideje, és most mindannyian összerakják és összevonják, és látjuk, hogy mi lesz belőle. Ó, ez olyan, mintha lóhúsból akarnánk kenyeret sütni, és a szemetet a kukából, és ami csak volt nekik; és gyúrd össze, és dobj bele néhány rothadt krumplit meg ilyesmit, és nézd meg, mi jön ki belőle. Biztos, hogy nem akarok belőle semmit. Nem, uram! Ők így csinálják. Látod, olyan embereket vesznek, akik azt hiszik, hogy Jézus egy mítosz volt, egy olyan gyülekezet, amely azt hiszi, hogy Jézus egy mítosz volt; a másik, némelyik szerint egy próféta volt.

⁷⁵ Az egyik azt mondja, “A csodák napjai elmúltak.”

⁷⁶ A másik azt mondta, “Lehet, hogy van ilyen.”

⁷⁷ És mindez együtt; és a Biblia azt mondja, “Hogyan járhatnak ketten együtt, ha nem értenek egyet?” Látjátok? Nos, ilyen egységet értek el. És hogy legyen valami nagy szent atya, akit fölé helyezünk, és máris megvan a fenevad képmása, pontosan azt, amit a Biblia mond. Most egy lutheránus lelkész lett a vezetőjük. Nos, látjuk, hogy itt az egyesülés ideje. Most ugyanez a helyzet, a kommunizmus és minden egyesül; a világban, a gyülekezetben és így tovább, egyesülve egymással.

⁷⁸ Nézd a természetet. Ó, jaj! A természet, ha csak a természetet nézed, ugyanezt teszi. A természet Isten jeleinek naptára. Tudtátok? Jézus mondta nekik, hogy figyeljék a természetet. A tenger zúgni fog, látjátok, és mindenféle dolog történik,

földrengések mindenfelé, nemzeti vizsálások, jelek az égen, jelek a földön, mindenütt jelek lesznek ezekre az eljövendő időkre.

⁷⁹ Figyeld a felhőket. Mielőtt a felhők esőt hoznak elő, tudjátok, hogyan csinálják? Több kis felhő összeáll, és egy nagy felhőt alkot. Nos, ezt egy kis szél megfújja, ezt a másikat is megfújja egy kis szél, és mindet összefújja, aztán hurrikán lesz belőlük. Látjátok? Egyesülnek, mielőtt vihar csap le; muszáj egyesülniük.

⁸⁰ Figyeld meg, ahogy a kacsák és libák egyesülnek, mielőtt elhagyják az országukat. Látjátok? Egyesülnek. Láthatod őket, ahogy repülnek ebből a tóból abba a tóba, innen át oda, mindannyian összegyűlnek. Egyesülnek, készülődnek a felszállásra. Látod, ez csak . . . ez a természet, és Isten teremtette a természetet, és a természet Isten terve szerint működik. Ez egy törvény, Isten íratlan törvénye, hogy a természet az Ő törvénye szerint működik.

⁸¹ Mint ahogy egy temetésen is mondtam, van egy nedv, ami a sírba száll, a fa gyökerének aljába, hogy ott feküdjön a tavaszi feltámadásig. Ez Isten törvénye. Nincs olyan intelligencia, ami azt a nedvet le tudná vezetni oda; nem tudod lecsapolni, nem tudod lefejteni belőle. Nincs jobb módja ennek annál, mint ahogyan Isten teszi. Istennek megvan a tökéletes módja erre. Amikor a levél lehullik, akkor a nedvet leküldi a sírba, és elrejtí. Ahogy Jób mondta, "Rejts el engem a sírban, míg elmúlik haragod." Látjátok? Azért megy le oda, mert ez a természet törvénye, a fagy előtt. Nézd, ahogy most hullani kezdenek a levelek. Miért? Ez a természet törvénye.

⁸² A kacsák összefognak, mindegyikük, és egy vezető köré csoportosulnak. Ott bent valahogy tudják, nem tudom, hogyan csinálják, de tudják, hogy az a bizonyos kis gácsér a vezető. És az a kis fickó, mind összegyűlnek és köré gyűlnek, és egyenesen a levegőbe emelkednek. És ő . . . soha nem hagyta el még azt a tavat, de egyenesen Louisianába vagy Texasba megy, ahogy csak tud, a rizsföldekre. Látjátok, mielőtt elindulnának, hogy elhagyják az otthonukat, ahol abban az évben születtek, egyesülnek. Ámen! Itt van; a vezetőjük köré csoportosulnak.

⁸³ Az a baj, hogy az ember nem ismeri a vezetőjét. Igen, uram. Egy felekezet köré csoportosulnak, egy püspök vagy egy ember köré csoportosulnak, de nem fognak a Vezető, a Szentlélek köré csoportosulni az Igében. Látjátok? Azt mondják, "Ó, attól tartok, egy kicsit fanatikus leszek; Attól félek, rossz lábbal indulok el." Óóó, tessék, itt vagy! Mi lenne, ha a kis kacska azt mondaná, "Egyszerűen nem tetszik, ahogy a tollai állnak. Nem hiszem, hogy követni fogom." Halálra fogsz fagyni. Ott fogsz ragadni, ha nem tartasz a—a repüléssel, ahogy az elindul. Ez egyesíti azt, és a természet teszi ezt.

⁸⁴ A libák egyesülnek, vezetőjük köré gyűlnek; ugyanezt teszik.

⁸⁵ Észrevettétek, hogyan rajzanak a méhek? A méhek a rajzás előtt egyesülnek a királynőjük körül. Így van. És ahová ő megy, oda mennek ők is. Igen! Mit csinálnak? Egyesülnek a rajzás előtt. Pontosan; az egész természet!

⁸⁶ A halak egyesülnek a tavaszi felúszás előtt. Kint az óceánban megtalálható őket; azokat a nagy... amit mi "humpy"-nak hívunk, a lazacok. Amikor feljönnek oda, mielőtt az a felúszás beindul, tízezzrel fogod látni őket, kint abban a tengerben, jönnek körbe-körbe; sós vízben vannak, de valójában édesvízi halak. És itt jönnek fel ebbe az édesvízbe, hogy felmenjenek az ívási időszakra. Körülbelül négyévente felmennek oda és ívnak, és amint ívnak, elpusztulnak. És tudják, hogy meghalni mennek oda, és semmivel sem tudnád megállítani őket. Hallépcsőket és minden mást átugranak, miközben felmennek, tudva, hogy a halálba mennek. De a természet törvénye teszi ezt velük, tudván, hogy felmennek oda, és ívnak egy lyukban, és meghalnak. És jönnek a kicsik, és akkor valami egyesíti őket, és kimennek az óceánba. Ez egyesülés! Ez egy törvény. Isten törvényét egyszerűen nem lehet legyőzni.

⁸⁷ A nemzetek megtörnek, most látjuk, hogy ezt—ezt kell tenniük. A nemzeti zavargások folyamatában vagyunk. Látjuk, hogy a nemzetek megszakítják a kapcsolataikat. Évről évre azt látjuk, hogy *ezt* a nemzetet elnyeli a kommunizmus; *azt* a nemzetet elnyeli a kommunizmus. És itt, a saját nemzetünkben, tele van kommunizmussal, és át fogja venni az uralmat! Látjátok, meg fogja tenni, sehogy sem lehet megállítani. Miért? Ugyanazért, amiért Tituszt sem lehetett megállítani. Az emberek elutasították Istent és az Ő Igéjét. Igen, uram, ezért meg fogják tenni, és látjuk, hogy ez éppen folyamatban van.

⁸⁸ Általában pár órát vesz igénybe, most már úgy harminc perce vagyok benne. Látjátok? De hogy mindent átadjak, csak sietek. Tanulmányozzatok, ha hazaértek.

⁸⁹ Vegyétek észre, hogy éppen most egyesülnek. Azt kérdezed, "Branham testvér, ez igaz?" Eljutnak az armageddoni csatára; pontosan ezt fogják tenni. Látjátok? És most éppen erre egyesülnek. Ezért van az ENSZ, és minden, amink van. A nyugati világ egyesül a keleti világ ellen, a kommunizmus és így tovább, mindannyian egyesülnek. Az egyházak egyesülnek. Úgy tűnik, hogy minden egyesül. Összefognak, egyesítik magukat, ezt látjuk.

⁹⁰ Miközben látjuk a nemzetek egyesülését, ezeket a jeleket, nemzeti jeleket itt a világban, földrengések különböző helyeken, különböző dolgok egyesülése; összehozzák a világot, összehozzák az embereket, az összes egyházat, mindezeket a dolgokat. És miközben mindez az egyesülés zajlik, van egy másik egyesülés is. Ámen! Erre szeretnék most rámutatni.

⁹¹ Isten egyesíti Menyasszonyát. Egybejön keletről és nyugatról, északról és délről. Van egy egyesülési idő, és ez most van. Miért egyesül? Az Elragadtatáshoz. Ámen! Isten felkészíti Őt. Igen, uram, egyesül! Mivel egyesül? Az Igével! “Mert az egek és a föld mind elmúlnak, de az Én Igém soha el nem múlik.” Egyesíti Őt az ÍGY SZÓL AZ ÚR-al, függetlenül attól, hogy mit mond bármelyik felekezet vagy bárki más. Egyesíti Magát. Készülődik. Miért? Ő a Menyasszony. Így van. És egyesíti Magát a Vőlegényével, és a Vőlegény az Ige. “Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. És az Ige testté lett, és közöttünk lakozott.”

⁹² És a Gyülekezet, a Menyasszony és az Ige annyira eggyé válnak, amíg Maga az Ige elő nem hozza a Vőlegény cselekedeteit. Ámen! Látjátok? Egyesülés! Nincs többé, “Csatlakozz a gyülekezethez”; nincs több ez, hanem menekülj mindentől, és kösd magad Jézus Krisztushoz. Látjátok? Ez az egyesülési idő. Isten egyesíti az Ő Menyasszonyát, visszahozza; pontosan. Egyesítve ígéretének Igéit.

⁹³ Második Thesszalonikaiakhoz írt levél, 2. fejezet; Azt mondja, az 5. fejezet azt mondja, “A szentek, akik a föld porában alszanak, fel fognak ébredni. És akkor egyesülni fogunk melőtt (az élők, azokkal, akik már halottak), egyesülni fognak, mielőtt feljuttatnánk Oda,” mert a Menyasszony teljes lesz, mikor Odaér. Azok, akik élnek, akik egyesítik magukat az Igével, és azok, akik már elmentek, már megtették ezt; és Mindez egyesül, egy nagyszerű egységet alkotva az egyesülésből, mielőtt Oda felmegy. Ámen!

⁹⁴ A kommunizmusnak fel kell emelkednie, ezeknek a más dolgoknak is fel kell emelkedniük, és a gyülekezetnek egyesülnie kell odakint, amikor azok . . . és a nemzetek odakint az Egyházak Világtanácsában; és a Menyasszonynak egyesítenie kell Magát Isten Igéje alatt. Ennek érdekében Isten leküldte a Mennyei jelet és dolgokat, ami bizonyítja a Gyülekezetnek, ahogyan Ő bizonyította a nemzetek is. Ámen.

⁹⁵ Isten egyesülési idő! Igen, uram. Ó, jaj! Nos, emlékezz, most van az Ige egyesülése (visszaegyesülés), visszahozni “a hitet, amely egyszer a szenteknek adatott.” Visszahozni! Ez csak a mai napon történhet meg. Az egyetlen alkalom, amikor ez megtörténhet, az most van. Soha máshol nem támadták meg; elmentek felekezeti irányokba. De most már nem tartozik semmilyen felekezeti irányba, mert itt az ideje, hogy férfiak és asszonyok, minden faj, minden szín és minden hitvallásból, egyesüljenek, minden Krisztus alatt, a Szentlélek Keresztsege által, és vissza az Igéhez.

⁹⁶ Egyesülési idő a Gyülekezet számára! Ó, jaj! Egyesítve minden Igét, amelyet ezek a szervezetek szétszórtak: amióta Nicaeában, Rómában megszervezték az első egyházat,

és megszervezték Luthert is, megszervezték Wesley-t, megszervezték az összes többi egyházat. És ezzel egy hitvallást kellett elfogadniuk, és amikor Isten valami mást küldött, azt nem tudták befogadni. Ezért ez eddig nem volt lehetséges. És Isten megígérte, hogy az utolsó napokban “az atyák hite újra vissza fog térni a Menyasszonyhoz,” hogy ez így lesz, és nem lehet máskor, csak most. Nézzétek, micsoda jel a Mennyből, egy Tűzszlop, amely közöttünk függ, és az Úr Jézus Krisztus jeleivel és csodáival. És amikor szól hozzánk, mindig tökéletesen pontos. Ámen! Akkor látjuk, hogy hol állunk. Egyesülési idő!

⁹⁷ Látjuk, hogy a nemzetek egyesülnek, látjuk, hogy a világ egyesül, látjuk, hogy a kommunizmus egyesül, látjuk, hogy az egyházak egyesülnek; és látjuk, hogy Isten egyesíti Magát az Ó Menyasszonyával, amíg Ó és a Gyülekezet egy és ugyanaz nem lesz. Halleluja! Mint a piramis ott. Így van! Egyesülnek; Isten egyesül! Miért? A korai gyülekezeti korszak óta soha nem volt a Tűzszlop az emberek között. Soha ezelőtt, a korai gyülekezeti korszak óta, nem látták azokat a dolgokat, amiket ma látunk. És ez csak akkor vált lehetővé, amikor Isten elküldte a Hét Pecsétet, és jelet adott nekünk Az által, és hét Angyalt küldött le a Mennyből, és azért jöttek, hogy visszahozzák a felekezetekbe szétszórt Igét, és visszakösse Isten Igéjéhez, hogy lehozza az Ó Szentlelkét.

⁹⁸ Jézus azt mondta, “Ha Bennem maradtok és az Én Igém bennetek, akkor kérjétek, amit akartok, és meglesz nektek.” A Menyasszony újra egyesülése az Igével, ami Isten. Az Gyülekezet és az Ige, nem a Gyülekezet és a hitvallás, a Gyülekezet és az Ige; a Menyasszony és az Ige egyesül. Ó, jaj! Micsoda. . . Visszaállítani mit? Az eredeti pünkösdi atyák Hitét, látjátok, amelyet Luther csoportja szórt szét. Nem Luther maga; nem Luther, nem Wesley, nem ezek a nagy alapítók. De miután elmentek, felállt egy gyülekezet, és ők. . . mit csináltak vele, szervezetet csináltak belőle. Elfogadták a hitvallásokat és így tovább, és mentek tovább. És nézzétek meg őket ma, most beléptek az Egyházak Világtanácsába.

⁹⁹ Látjátok, de az utolsó napokban, látjátok, olyan dolgok történnek most, amilyenek még soha nem történtek korábban. Látjátok, ez Isten jele, és ez az egész egyesülés az idő jele. Most ezt alaposan meg akarjuk vizsgálni, és biztosak akarunk lenni abban, hogy megértjük. Elhagyva. . . elhagyják az igaz Igét a felekezetekért; hogy elfogadják különböző emberek hitvallását és véleményét ahelyett, hogy az Igét fogadnák el.

¹⁰⁰ A Jelenések könyve 10. fejezete ezt mondja, “A hetedik angyal Üzenete.” Most emlékezzetek, ez pontosan a Hét Trombitaszónál van, és hét angyal fújja a Hét Trombitát. Ez az, amire most rátérünk. De emlékezzünk arra, ahol, nagyon konkrétan azt mondta, hogy “Az angyalok. . .,” nem a hetedik angyal Trombitája, hanem a “hetedik angyal Üzenete.” Látjátok,

nem a Trombita angyal, hanem az Üzenet angyal! Látjátok, az angyal csak fújta a trombitát, az a hetedik angyal, a Trombita angyal. De ez azt mondja, “A hetedik angyal Üzenetének napjaiban,” látjátok, amikor az ő Üzenete befejeződik. Látjátok, ez a gyülekezeti korszak Üzenete. Ebben az időben, akkor ő . . . az Üzenetet, nem a Trombitát, és “az Isten titka (amely meg van írva az Igében) befejeződik.”

¹⁰¹ Most nézd, milyen napon élünk! Nézzétek meg azokat a Pecséteket, hogyan vonzották magukhoz Isten szétszórt Igéjét, amit Luther és a többiek, hogy azok a nagy reformátorok, akik kimentek, visszajöttek, és megmutatták a Bibliában, hogy hol vannak; minden ember a maga helyén, hogy mit fog tenni, és mi fog történni a gyülekezettel; mit fog tenni, és mi fog történni a gyülekezettel; mindezek a dolgok amiket kihagyott. És aztán, az utolsó napon, amikor még semmit sem tudtunk róla, megjövendölte nekünk egy bizonyos dolog bekövetkeztét; és még az újságok és egyebek is felkapták, és egyenesen lejön és kinyilatkoztatja és összekapcsolja a titkokat. Ámen! Testvér, ez magasztos számomra! Nekem ez egyezik az Igével. Ámen! Engem nem érdekel, hogy mi—mi, vagyis, érdekel, hogy az emberek mit mondanak, mit gondolnak, ez igaz, de számomra ez az Igazság.

¹⁰² Mint a bölcsek, akik Babilonból érkeztek, így kiáltoztak, “Hol van Ó, aki a zsidók Királyának született? Ó most a földön van. Meg kell találnunk Őt.” Így van. És hiszem, hogy olyan közel van az eljövételéhez, hogy azt mondhatom, “Íme, jön a Vőlegény! Hallom az éjféli kiáltást!” Ámen! Éppen a vég idején vagyunk. Ó, jaj, az óra, amiben élünk. Vegyétek észre. Látjátok?

¹⁰³ Micsoda nap! Micsoda időt élünk, Isten e nagy titka beteljesedik; behozva az Istenséget, bemutatva, hogy mi Az; ahogy ezek a kis izmusok, mentek és ezt csinálták Belőle, és valaki ezt csinálta Belőle, és valaki azt csinálta Belőle. De az Úr Angyala leszállt és elvitte az összes izmusukat, és kihúzta belőle azt az Igazságot, és bemutatta Azt. És tessék, itt van Ez, olyan tökéletes, amennyire csak lehet, máshogy nem is mehetnél. Itt van, Ez Ó. Látjátok, a kígyó magja, mindezek a különböző dolgok, amelyek olyan titokzatos módon voltak az emberek között. Látjátok? Mi az? Neki . . . Ez minek a jele? Egyesülés!

¹⁰⁴ Mit mondott Malakiás 4-ben? Helyreállítja! Visszaállítja az eredeti pünkösdi hitet, vissza az emberekhez ugyanazzal a pünkösdi Üzenettel, ugyanaz a pünkösdi jel, ugyanaz a pünkösdi bizonyíték, ugyanaz az Isten, ugyanaz az Erő, ugyanaz a tanítás, mindent pontosan, ugyanannak a Tűzoszlopnak az igazolásával, amelyik Saul leterítette az úton, lefelé Damaszkuszba ma is közöttünk van, és ugyanazt teszi, amit akkor tett. Egyesül!

¹⁰⁵ Látjuk, hogy a nemzetek egyesülnek, látjuk, hogy a világ egyesül, látjuk, hogy az egyházak egyesülnek. Látjuk a Menyasszonyt egyesülni, egyesülni az Igével. Miért? Az Ige Isten.

És mint az Ige . . . Mint a Vőlegény (aki az Ige) és a Menyasszony (aki az Ige hallgatója), egy Egyesülésben jönnek össze. Úgy egyesülnek, mint egy esküvő. Látjátok, esküvőre készülődnek, és Ők—Ők Eggyé válnak. Az Ige azzá válik, ami te vagy, és te az Igévé válsz. Jézus azt mondta, “Azon a napon meg fogjátok tudni. Minden, ami az Atya, Én vagyok; és minden, ami Én vagyok, ti vagytok; és minden, ami ti vagytok, Én vagyok. Azon a napon tudni fogjátok, hogy Én az Atyában vagyok, az Atya Bennem, Én bennetek, és ti Bennem.” Látjátok? “Azon a napon.” Melyik napon? Ezen a napon! Megtudjuk, hogy Isten nagy rejtett titkai feltárulnak. Ó, mennyire szeretem ezt!

¹⁰⁶ Ó, figyeljétek meg, hogy a tudomány és az Ige mennyire nem hasonlítható össze, ahogyan ma van. Korábban nem tudták. Csak most tudták megtenni.

¹⁰⁷ Figyeljétek meg, azt mondta, “mennyei jelek, mennyei jelek.” Tudomány, és nemzeti jelek; ma nagy jelek vannak az égen, űrhajósok, meg minden. De mit tesznek ezek az űrhajósok a világgal, egy jel? Félelmet hoz rájuk. Nem tudnák, hogy mikor küldenek fel valami ilyesmit, és csak úgy ledobnák ezeket a bombákat, és akkor nem lennének többé. Látjátok? Nos, ezek a jelek, amik vannak, félelmetes látvány az égen. Látjátok? Vannak, atomrakéták, meg minden, mindenféle jelek.

¹⁰⁸ Látjátok, hogy a minap aláírták ezt a—a szerződést, hogy nem fognak több bombát robbantani a szabadban, de most a víz alá és a föld alá mennek, és ugyanúgy tesztelik őket. Látjátok? Aláírnak egy szerződést, “Mi nem tesszük ezt, ha azt mondjátok, hogy ti sem teszitek (de mi majd hazamegyünk, és majd csináljuk amúgy; miközben tudjuk, hogy ti ugyanezt csináljátok odaát).” Látjátok? Egyszerűen nincs semmi, csak . . . nincs bizalom köztük, nincs—nincs semmi. Te . . . Látjátok? És mindenki fél a másiktól. Ez egy félelmetes jel.

¹⁰⁹ A tudomány, az ember és a nemzetek félelmetes jelet mutattak az égen. Pontosan így van. Most, félnek egymástól. És egy mennyei jel adatott a . . . Látjátok, a mennyen is kaptak egy jelet, egy félelmetes jelet, egy űrhajós ember; lehet, hogy atomrakétája van, és ledobhatja és elpusztíthatja az egész nemzetet. Felküldenek egy űrhajóst, és kiáll oda. Semmi sem tartja vissza őket attól, hogy megtegyék. Biztosan meg tudják csinálni . . . bármikor, amikor csak akarják. Ha akarnák, porrá tudnák tenni, de . . . tizenöt percen belül. És amit az egyik megtehet, azt a másik is megteheti. Szóval, látjátok, hogy van egy jelük, de az a fajta jel megijeszti őket.

¹¹⁰ Egyesülnek, egyesítik erőiket. A szabad világ egyesíti erejét. A kommunizmus egyesíti erejét Oroszországgal. Mindenki; de mindegyik fél a másiktól. Látjátok, ez egy félelmetes jel. Így van. Ezek nemzeti jelek és hasonlók.

¹¹¹ De a Gyülekezet kapott egy Mennyei Jelet: egy Ūrhajóst! Ámen! Jézus Krisztus, Tűzoszlop formájában; ahogy Ő volt az Ószövetségben, ahogy Ő volt, amikor találkozott Saullal a damaszkuszi úton, ugyanaz a Jézus, aki ma itt van! És mit tesz? Félelmet hoz? Szeretetet hoz, egyesülést egymással. Ámen! Érzést egymás iránt. Elhozza Isten Szeretetét, ő, egyesít minket, és egységbe hoz minket, Krisztus Testét, mint Menyasszony. Ezt teszi most, ez a nagyszerű egyesülés, amit Isten . . .

¹¹² Egyesülnek, egy csoport *itt* harcol a másik ellen, egy másik csoport *itt* harcol a másik ellen. Itt áll közöttük a gyülekezet; figyeljétek, mi történik, egyesülni fog velük. Pontosan így van. De most rájövünk, hogy ez félelmet és szorongást kelt.

¹¹³ De a Gyülekezet, a Menyasszony, egy Isten által, egy Szellem alatt, Isten Szelleme alatt egyesül, Isten egy szent Egységében, hogy egy szent Menyasszony legyünk Istennek. Így van, mindannyian együtt; a Test egysége. A Test vár, mint Menyasszony; mivel—mert Ez a Menyasszony, ahogy mi Menyasszonynak nevezük magunkat. A Menyasszony egyesülésének idejére a Gyülekezet ennyire összejön. Olyan szeretetet kell teremtenie közöttünk, hogy alig tudunk távol lenni egymástól. Ez így van. Amikor egyszerűen nem kell könyörögnöd az embereknek, hogy imádkozzanak, nem kell könyörögnöd nekik, hogy imádják Istent, nem kell könyörögni nekik, hogy tegyék azt, ami helyes. Annnyira szeretik Őt, hogy már semmi más nincs.

¹¹⁴ Mit gondolsz, egy kislány, egy igazán csinos kis cselédlány, aki hozzá fog menni egy jóképű fiatalemberhez, akibe annyira örülten szerelmes, többet jelent neki, mint a saját élete, és azonnal tudja, hogy össze fognak házasodni? Ahogy közeledik az esküvő napja, az a kis lány, én mondom nektek, ő már csak “járkál fel-alá.” Látjátok? Mindent előkészít; teljesen átadja magát neki. Így van. Mindent, ami a férfi kedvére van, csak azt akarja csinálni. Nos, ennek kellene lennie a Gyülekezet útjának ma is, hogy életünk így legyen elrejtve Istenben Krisztus által, a Szentlélek által elpecsételve.

¹¹⁵ Amit itt tanítottam nektek, hogy elmondtam nektek ezeket a jeleket és különböző dolgokat, amelyek történnek, most nincs rá időm, hogy megtegyem; majd egy másik üzenetben, ha az Ūr is úgy akarja. De van még egy apróság, ami hiányzik a Gyülekezetből. És ezt akarjuk, el akarjuk érni, és én most pont ennek a határán vagyok. Látjátok? El akarunk jutni odáig, ha . . . meg kell tenned. Ha nem teszed meg, ez minden, meg kell tenned. Mert nézzétek, közeleg az egyesülési idő, mert Isten összehozza a Gyülekezetet, hogy legyen egy—egy Elragadtatás hogy elmenjek a Nagy Egyesülés menyegzőjére: amikor Isten és ember egyesül az Örökkévalóságra, amikor az idő teremtményei egyesülnek az Örökkévalóval.

116 Ez egyszer már megtörtént az Emberfia formájában a földön. És az Életét kellett adnia, hogy elhozzon egy erőt, hogy egyesítse a többi embert ugyanezzel az Erővel, Jézus Krisztus Menyasszonya számára. És most a Gyülekezet egyesül Krisztus Testével. Megszabadult, elvágva minden apró béklyótól, felkészül; összegyűlik, egység közöttük; ó, szeretet és öröm, és a Szentlélek közöttük működik. Ó, jaj, micsoda idő!

117 Ahogy látjuk a kacsákat készülődni, látjuk a libákat készülődni, látjuk a fenevad. . . a méheket készülődni, látjuk, ahogy a felhők esőre készülődnek, látunk mindent; hogyan egyesül össze, a nagy lökésre. Látjuk a Nemzetek Szövetségét, a nemzeteket, amint egyesülnek a kommunizmusban. Látjuk őket egyesülni itt a nyugati világban. Látjuk, ahogy az egyházak egyesülnek egymással, mind a többiekkel. Tehát ez teljesen lehetetlen, nem lehetne más időben így; húsz évvel ezelőtt nem lehetett volna így, nem lehetett volna így. Tíz évvel ezelőtt ez nem lehetett volna, ennek most kell lennie. Látjátok, mert ezek az izmusok és hasonlók nem voltak még itt.

118 Most pedig ébredj fel! Rázd meg magad, gyorsan, és nézd meg, hol vagyunk! Hol vagyunk? Mint azok a bölcsek, mi is az Ő Igéjéhez igazodunk, és az Úr Világossága beragyogja utunkat. Dicsőség Istennek a Magasságban. És dicsőség Istennek, aki nekünk adta Jézus Krisztust, Akit szeretünk, és elhozott minket idáig. És mivel mi. . . Mi az Ő népe vagyunk, akiket az Ő Vére árán vásárolt meg.

119 Ó, jaj! Amikor eljön az egyesülés ideje, arra várunk, hogy egyesüljünk egymással az Ő Szellemének kötelékeiben, mi. . . Lehet ez az Ő Szelleme? Persze, hogy Ez az Ő Szelleme. Miért? Ez az Ő Igéje, és Ő. . . ez az Ige Szelleme. És amikor az Ígélet Szelleme eljön rátok, és igazolja és megmutatja Magát itt, vajon Ez ugyanaz a Szellem? Ez volt az, aki Mózzsal volt a pusztában! Ez volt az, aki Jézus Krisztuson volt! Ő az, aki találkozott Saullal a damaszkuszi úton! Ugyanaz tegnap, ma és mindörökké! És ugyanazt teszi!

120 És együtt látjuk a nemzeteket, együtt látjuk az egyházfőket, együtt látjuk a kommunizmust, látjuk, hogy az izmusok egyesülnek, látjuk mindezeket a dolgokat; és most látjuk, hogy a Menyasszony egyesül az Igével. Ó, jaj! Itt az ideje, hogy a szentek feltámadjanak, és egyesüljenek az élőkkel, hogy elmenjenek és egyesüljenek Jézus Krisztussal az örökkévalóságra.

121 Isten segítsen minket, mindenkit, hogy ma este egyesüljünk Krisztussal, átadjuk mindenünket, ami vagyunk, mindent, amink van, egész lelkünket, testünket és elménket Jézus Krisztusnak, és várjuk ennek az egyesülésnek az idejét.

Amikor megszólal az Isten harsonája, és az idő
nem lesz többé,
És a reggel felkel Örökké, fényesen és szépen;

Amikor a Krisztusban meghaltak feltámadnak és összegyűlnek a túlsó parton, (az élő Menyasszonnyal, hogy együtt elragadtassék.)

¹²² Nézzétek az egyesülést! Isten egyesíti a Gyülekezetet az Igével, az Igét a Gyülekezettel, hogy mindkettő egybeforrjon, "Mondd *ezt*, és meg fog történni. Tedd *ezt*, és megtörténik. Ez az; ez vagyok Én előtted, ez vagyok Én, aki bizonyítja; ez vagyok Én veled." Rendben.

¹²³ Azt látjuk, hogy elérkezett az idő, amikor megszólal a trombita, és azok az alvó szentek ott, nélkülünk nem juthatnak tökéletességre; tőlünk függenek (Zsidók 11); és amikor egybejönnek, egyesülnek az élőkkal. A Gyülekezet egyesül az Igével, majd a Gyülekezet és az Ige egyesül, és eggyé válik. A halott szentek az élő szentekkel egyesülnek, hogy eggyé váljanak; és mindannyian együtt mennek, hogy egyesüljenek Krisztussal ott, a Bárány Menyegzői Vacsorájára.

¹²⁴ Itt az egyesülés ideje, és a jelek mindenütt ott lebegnek. A jelek a nemzetekben vannak, a jelek a kommunizmusban vannak, a jelek a nyugati világban, a jelek az Egyházak Tanácsában. És a Jel itt van ma este a Szentlélek oltalma alatt, és Isten Igéje megerősíti és Igazsággá teszi azt. Ámen! Egyesülési idő! Az Egyesülés Idejének jele!

Hajtsuk meg a fejünket.

¹²⁵ Úr Jézus, ahogy szegény szívem ugrál örömben, ahogy látom az én lehetőségemet, egy középkorú ember, de mégis, van esélyem meglátni Téged eljönni ebben a generációban; élni és itt állni, és látni, amikor megszólal a Trombita, "Aki tisztátalan, az tisztátalan marad. Aki igaz, az igaz marad. Aki szent, az szent marad." Ó, Uram Isten!

¹²⁶ És arra gondolni, hogy állunk, egy pillanat alatt, egy szempillantás alatt, amikor a világ nem fogja tudni, mi történik, de hirtelen meglátod magad előtt megjelenni, szeretteid, akik elmentek, eljöttek, hogy újra egyesüljenek veled. És egy pillanat alatt, egy szempillantás alatt átváltozunk, és együtt elragadtatunk, hogy találkozzunk Urunkkal a levegőben. És aztán egyesülünk Vele, hogy örökre ott legyünk, és soha többé ne kelljen elhagynunk a Jelenlétét.

¹²⁷ Milyen egyszerű dolog ma, Uram, tudni, hogy most egy Szellemmel egyesültünk. Egy Szellem, a Szentszellem, aki az Igét a markában tartja, belénk jön. És milyen egyszerű dolog, milyen kiváltság elszakadni a világtól, és egyesülni Jézus Krisztussal. És belegondolni, hogy egy napon, fizikai formában, egy olyan testben, mint az Ő saját dicsőséges teste, le fogunk ülni az asztalhoz a Menyegzői Vacsorán, és ott egyesülünk és összeházasodunk Vele; hogy Menyasszonyként és Vőlegényként éljünk minden eljövendő időben, a szüntelen Örökkévalóságon keresztül.

128 Uram Isten, ne hagyd, hogy ez csak egy mitikus gondolat maradjon az emberek számára, de legyen ez olyan valósággá, hogy olyan éhség és szomjúság fog az emberekbe költözni, hogy...újságot olvasnak, nézik...hallgatják a rádiót és a híreket, és látják, hogy eljött az egyesülés ideje. A jelek felvillannak.

129 Uram Isten, ahogyan az asszonyokról beszéltünk, hogy mit fognak tenni az utolsó napokban; mit fog tenni a gyülekezet az utolsó napokban; és mik lesznek az Gyülekezeti Korok, és mik lesznek a Pecsétek, az összes többi dolog. És látjuk, ahogyan Noé napjaiban történt. Látjuk, miként történt Szodoma és Lót napjaiban, amikor Isten Angyala emberi testben megjelent, akik téhénhúst esznek, tehéntejet isznak, és kenyeret esznek; és ott állt, és meg tudta mondani, mi történik mögötte. És Jézus azt mondta, hogy ugyanez fog történni az Emberfia eljövetelkor is.

130 Uram Istenem, láttuk a piramist, hogy hogyan építettük fel, és láttuk, hogyan tettük hozzá ezeket a dolgokat; és rájövünk, hogy a végidőben vagyunk, és várjuk a Legfőbb Sarokkőre. Dicsőség Istennek! Imádkozunk, Atyánk, hogy ébreszd fel az embereket, gyorsan most, és gyűjts össze minket, isteni szeretettel és tisztelettel Jézus Krisztus és egymás iránt.

131 Ha van itt ma este valaki, akiben nem nyugszik ez a remény, felemelnéd a kezed Istenhez, és azt mondanád, "Uram Istenem, egyesíts engem Magaddal, egyesíts engem Magaddal"? Isten áldjon téged, testvér. Isten áldjon meg téged, és téged, téged; igen. "Egyesíts engem Magaddal, Uram." Igen! Ó, jaj!

A nemzetek megtörnek, Izrael ébredezik,

132 Nézd csak Izraelt ott, egyesülve. Izrael a világ minden tájáról eljött, hogy egyesüljön; hogy egyesüljön, és most már egy nemzet. Ők egy egységes nemzet: saját zászlóval, saját pénzzel, saját hadsereggel, mindennel; ha valaha is voltak, most már azok. Izrael egyesült, Róma egyesült, a gyülekezet egyesült. És a Menyasszony egyesül, ámen; és eljön a Nagy Egyesülés. Mi az? Mindez felfelé halad ahhoz a Jelhez, ehhez a fő Jelhez, Jézus és az Ó Menyasszonya egyesüléséhez.

133 Atyám, Istenem, add meg ezeket az áldásokat, amelyeket kérek ezeknek az embereknek, és legyünk szívben és lélekben egyesülve Veled, amint felemelik kezüket, ezt kívánva. Uram, Istenem, tisztíts meg minket és tégy minket a Tiédde; add meg, Uram. Ez minden, amit tudunk, és amit tehetünk, hogy kérjük. És azt mondtad, hogy ha kérjük és hisszük, akkor meg fogjuk kapni; Várom ezt, Uram. Köszönöm Neked Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Szeretem Őt, szeretem Őt
Mert Ő először szeretett engem
És megvásárolta az üdvösségemet
A Golgota fáján.

Ámen. Ó, jaj!

Íme, jön a Vőlegény!
Hallom az éjféli kiáltást!
Ha mindannyian kitartunk, feljutunk,
És találkozunk Vele az égben.

Figyelj és imádkozz, testvérem,
Nehogy valaki elvegye a koronádat,
A langyos és visszaeső emberek
Nem kapnak házassági ruhát.

¹³⁴ Így van. Készüljünk fel erre az éjféli kiáltásra. Egy olyan órában jön, amikor nem is gondolnád. Kiáltás lesz, de nem a hitetlen világban; titok marad. De a hívők, akik ezt várják: Látjátok a csillagokat sorban közeledni? Látjátok? Mit hozott létre? Pontosan úgy, mint először. Látjátok, itt vagyunk, jönnek a jelek.

Látjuk az Ő áldott Eljövetelének jeleit
megjelenni,
Íme, a fügefalevelek már zöldellnek;
Az Isten Országának Evangéliuma minden
nemzethez eljutott;
És közel vagyunk, a vég már látszik.

Aztán örömmel, elmenve, hirdetjük az Ő áldott
megjelenésének Üzenetét,

¹³⁵ Így van? Ó, "Hirdessétek az Ő áldott megjelenésének Üzenetét!" Ezt kell tennünk. Mondjátok mindenkinek, "Készüljetek, készüljetek az Istennel való találkozásra!" Ámen! Szeretem Őt. Ó, mennyire szeretem Őt. Most pedig álljunk fel. Miközben integetünk egymásnak, nyújtsuk a kezünket valakinek, és fogjunk kezét, mondjuk:

Amíg találkozunk!

Fogjatok kezét, most.

. . . amíg találkozunk!
Míg Jézus lábainál találkozunk;
Amíg mi . . .

Ne feledd, lehet, hogy hívnak, lehet, hogy a következő találkozásunk az Ő lábainál lesz.

Ó, Isten legyen veled, amíg újra találkozunk!

¹³⁶ Gondoljatok csak bele, mielőtt újra találkozunk; mielőtt vasárnap reggel vagy szerda este találkozunk, lehet, hogy . . . először is, valaki eltűnt. Ez eltűnt, és ők eltűntek. Ó, ha arra gondolsz, hogy a férjed eltűnt, vagy a feleséged eltűnt, és—és John felesége eltűnt, és—és—és itt a gyerekek eltűntek. Mind megtörtént (mi történt?), akkor te lemaradtál!

Ó, micsoda sírás és jajgatás,

Amikor az elveszetteknek elmondják a sorsukat;
 A sziklákhöz és a hegyekhez kiáltottak (mint Izrael, amikor visszament a városba, a templomba)
 Imádkoztak, de imáik már túl későn érkeztek.
 (Elutasították az Üzenetet.)

¹³⁷ Ó, testvér, soha ne tedd ezt. Bármit is teszel, légy bátor az ügyedben! Igen, uram!

¹³⁸ Amíg találkozunk, addig is ezt tesszük:

Vidd magaddal Jézus Nevét,
 Pajzsként minden gondtól;
 Amikor kísértések gyűlnek körülötted, (Mit teszel?)

Lélegezzétek ezt a Szent Nevet imádságban.

Drága Név, ó, mily édes!
 A föld reménysége és a Menny öröme;
 Drága Név, ó, mily édes!
 A föld reménysége és a Menny öröme.

¹³⁹ Hajtsuk le fejünket, miközben dúdolunk:

Jézus Neve előtt meghajolva,
 Leborulva a lábai előtt,
 Királyok Királya a Mennyben... koronázd meg Őt,
 Amikor az utazásunk befejeződik. (Egyszer úgy lesz.)

Ó drága Név, (Drága Név!) Ó, milyen édes!

Amíg újra nem találkozunk, Isten legyen veletek.

A föld reménysége és a Menny öröme;
 Drága Név, ó, mily édes! (Mily édes!)
 A föld reménysége és a Menny öröme. 🕊

63-0818 Az Egyesülés Ideje És Jele
Branham Imaház
Jeffersonville, Indiana Egyesült Államok

HUNGARIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Szerzői jogi nyilatkozat

Minden jog fenntartva. Ez a könyv kinyomtatható otthoni nyomtatón személyes használatra, vagy ingyenesen terjeszthető Jézus Krisztus evangéliumának terjesztése céljából. A könyv nem árusítható, nem sokszorosítható nagy mennyiségben, nem tehető közzé weboldalon, nem tárolható adat-visszakereső rendszerben, nem fordítható le más nyelvekre, és nem használható adománygyűjtésre a Voice Of God Recordings kifejezett írásos engedélye nélkül.

További információért vagy más elérhető kiadványokért kérjük, lépjen kapcsolatba:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org